

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-10-26599 חופש המידע ע"ר נ' ההתאחדות לכדורגל בישראל

לפני **כבוד השופט חגי ברנר**

עותרת **התנועה לחופש המידע ע"ר**

ע"י ב"כ עו"ד אור סדן ועמית גורביץ'

נגד

משיבה **ההתאחדות לכדורגל בישראל**

ע"י ב"כ עו"ד אפרים ברק, יניב פרימן וגלעד גלובינסקי

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20

מבוא

1. לפניי עתירה מנהלית לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1968 (להלן: "החוק"), המכוונת נגד ההתאחדות לכדורגל בישראל (להלן: "ההתאחדות").
2. בגדרה של העתירה מבוקש להורות להתאחדות למסור לידי העותרת, בנוגע למינוי מאמן נבחרת ישראל בכדורגל, את חוזה ההתקשרות עימו, את הפרוטוקולים של ישיבות ועדת האיתור שכונסה בענייניו וכן את ההקלטות והתמלולים של ישיבות ההתאחדות בנושא זה. עוד מבוקש להורות להתאחדות למסור לידי העותרת מסמכים כנ"ל הנוגעים למי שהיה מיועד להיות יועץ להתאחדות, מר פרננדו היירו.
3. העותרת, התנועה לחופש המידע, היא עמותה רשומה הפועלת למען קידום ערכים של שקיפות ודמוקרטיה, ואחת ממטרותיה המוצהרות היא קבלת מידע מהרשויות בעניינים ציבוריים.
4. העותרת פנתה להתאחדות ביום 20.4.2016 בבקשה לקבל פרוטוקולים, הקלטות של ישיבות ותמלילי ישיבות של ועדת האיתור מטעם ההתאחדות, לענין מינוי מאמן נבחרת ישראל בכדורגל ולענין העסקתו של פרננדו היירו. דרישתה סורבה בשני מכתבים מיום 22.5.2016, בנימוק שהמידע המבוקש חוסה תחת החריג הקבוע בס' 9(ב)(4) לחוק. בנוגע לפרננדו היירו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-10-26599 חופש המידע ע"ר נ' ההתאחדות לכדורגל בישראל

- 1 הבהירה ההתאחדות בנוסף, כי חלק מהמידע כלל איננו מצוי ברשותה (חוזה העסקה וחילופי
2 מכתבים עם היירו).
3
4 5. העותרת שבה ופנתה להתאחדות במכתב נוסף ביום 24.5.2016 ובו דרשה את מסירת המידע,
5 ונענתה בשלילה במכתב תשובה מיום 9.6.2016.
6
7 6. מכאן העתירה שבפניי, אשר הוגשה ביום 25.10.2016.
8
9 7. במסגרת כתב תשובה שהגישה, טוענת ההתאחדות כי דין העתירה להדחות על הסף מחמת
10 שיהוי של 156 יום מהמועד בו סורבה הדרישה של העותרת ועד אשר הוגשה העתירה. עוד
11 טוענת ההתאחדות כי גם לגופו של ענין דין העתירה להדחות, משום שחלק מהמידע המבוקש
12 הוא מידע שאין חובה לגלותו לפי ס' 9(ב) (3) לחוק ולפי ס' 9(ב) (4) לחוק. כמו כן, חלק מהמידע
13 המבוקש כלל אינו נמצא ברשותה של ההתאחדות, וחלק מהמידע לא התבקש מידי
14 ההתאחדות במסגרת הדרישה לקבלת מידע, אלא לראשונה במסגרת העתירה.
15
16 8. הבקשה נקבעה לדיון מוקדם, והצדדים השלימו טיעוניהם בעל פה.
17

דיון והכרעה

- 18
19
20 9. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים, באתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להדחות על הסף, והכל
21 מהטעמים שיפורטו להלן.
22
23 10. אין חולק שההתאחדות דחתה את בקשתה של העותרת לקבלת מידע עוד ביום 22.5.2016.
24 חרף זאת, העתירה הוגשה רק ביום 25.10.2016, בחלוף למעלה מחמישה חודשים.
25
26 11. סעיף 3(ב) לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), התשס"א- 2000 (להלן:
27 "התקנות"), קובע כי:
28
29 "לא נקבע מועד כאמור [להגשת העתירה - ח.ב.], תוגש העתירה בלא שיהוי, לפי נסיבות
30 הענין, ולא יאוחר מארבעים וחמישה ימים מיום שהחלטה פורסמה כדין או מיום שהעותר
31 קיבל הודעה עליה או מיום שנודע לעותר עליה, לפי המוקדם."
32

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-10-26599 חופש המידע ע"ר נ' ההתאחדות לכדורגל בישראל

- 1 מכאן ששומה היה על העותרת להגיש את עתירתה עד ליום 6.7.2016. גם אם נמנה את תקופת
2 45 הימים החל מיום 9.6.2016, עת נדחתה בשנית בקשתה, עדיין מנין הימים הסתיים זמן רב
3 בטרם הוגשה העתירה בפועל.
4
- 5 12. בעע"מ 1981/02 קיסר- הנדסה ופתוח בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד הבטחון (פורסם בנבו,
6 24.03.2002) (להלן: "הלכת קיסר הנדסה"), עמד בית המשפט העליון על חשיבותה של
7 הוראת ס' 3(ב) לתקנות:
8
- 9 "לנושא המועדים נודעת חשיבות ממעלה ראשונה לעניין הגשתן של עתירות מינהליות.
10 ימינו אלה אינם עוד כימים שבעבר. בעבר היו נושאי משפט מינהלי באים לדיון ולהכרעה
11 לפני הבג"ץ, ובכפופות להוראות חוק ספציפיות לא שלטה במועדי עתירות לבג"ץ אלא מלכת
12 השיהוי בלבד. הגשת עתירה לאחר עבור חודשים מיום היווצר העילה - לעיתים חודשים
13 לא-מעטים - לא עצרה בעד עותרים אלא אם שינו משיבים את מצבם לרעה; וגם כך לא
14 תמיד צלחה טענת שיהוי. עידן זה חלף-עבר ככל שהמדובר הוא בנושאי משפט מינהלי
15 המצויים בסמכותו של בית-המשפט המחוזי בשיבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים.
16 משהותקנו תקנות סידרי הדין; ומשנקבע מועד ספציפי ומיוחד להגשתה של עתירה לבית-
17 משפט; זו הדרך בה שומה עלינו ללכת ואלה מועדים הוטל עלינו לכבדם. אכן, רשאי הוא
18 בית-משפט להאריך את התקופה להגשתה של עתירה, ואולם - כלשונה של תקנה 3(ג)
19 לתקנות סידרי הדין - כך יעשה בית-משפט "אם ראה הצדקה לכך".
20
- 21 13. ואכן, ס' 4 לתקנות, הקובע כי "בית המשפט רשאי לדחות עתירה אם ראה כי בנסיבות הענין
22 היה שיהוי בהגשתה, אף אם הוגשה בתוך אחד מהמועדים לפי תקנה 3", משמיענו כי
23 השיהוי יציר הפסיקה, בו דן ס' 4 לתקנות, איננו השיהוי הסטטוטורי בו דן ס' 3(ב) לתקנות.
24 לפיכך, עתירה עלולה להיות נגועה בשיהוי אף אם הוגשה בתוך פרק הזמן של 45 הימים
25 הקבועים בס' 3(ב) לתקנות. קל וחומר שעתירה עלולה להדחות על הסף אם הוגשה לאחר
26 חלוף פרק הזמן האמור.
27
- 28 14. אמנם, לפי ס' 3(ג) לתקנות, לבית המשפט נתון שיקול הדעת להאריך את המועד להגשת
29 עתירה, אם ראה הצדקה לכך, אלא שקודם שהוא עושה שימוש בסמכותו זו, שומה על העותר
30 להקדים ולהגיש בקשה מנומקת להארכת מועד, דבר שלא נעשה במקרה דנן.
31
- 32 להצדקת האיחור בהגשת העתירה טען ב"כ העותרת במהלך הדיון באולם, כי העותרת נדרשה
33 לזמן ממושך על מנת לאסוף מכספי תרומות את אגרת המשפט הכרוכה בהגשת עתירה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-10-26599 חופש המידע ע"ר נ' ההתאחדות לכדורגל בישראל

1 מנהלית, אלא שעם כל הכבוד לעותרת, הסבר זה איננו מהווה הצדקה להגשת העתירה
2 באיחור כה רב ביחס למועד הקבוע בתקנות, במיוחד כאשר העותרת כלל לא טרחה להגיש
3 בקשה להארכת מועד, לא מראש וגם לא בדיעבד, וההסבר ניתן לראשונה בעל פה במהלך
4 הדיון, רק בעקבות שאלתו של בית המשפט.

5
6 15. העותרת הפנתה לפסק הדין בעת"מ (ת"א) 11-09-2926 סומך נ' מדינת ישראל (28.3.2015)
7 (להלן: "ענין סומך"), שם נפסק כי:

8
9 "דחיית עתירה בשל שיהוי דיוני נעדר השלכה מהותית, איננה הכרח. בעניין כבענייננו
10 דחיית העתירה מטעם זה בלבד עשויה להיות בלתי יעילה. שכן העותר יכול, בכל עת, לנסח
11 פנייה חדשה למידע (בשינוי מזערי לבקשה דנן) ו"מרוץ" הזמן להגשת עתירה יחל מחדש.
12 יתר על כן, מאן דהוא אחר, בשליחות נסתרת של העותר, עשוי להגיש את אותה בקשה
13 לקבלת מידע שהוגשה בענייננו. אם ייענה בסירוב יוכל להגיש עתירה. על כן דחיית העתירה
14 מן הטעם הפורמאלי של שיהוי עלולה להכביד על הרשות ועל בית המשפט יותר מאשר
15 להועיל."

16
17 דא עקא, נימוקים פרקטיים אלה אין כוחם יפה לגבור על הוראתו המפורשת של ס' 3(ב)
18 לתקנות, שכן חזקה על מחוקק המשנה שלא שיחת את מילותיו לריק, והטיעון הפרקטי אליו
19 מפנה העותרת, סופו שירוקן מתוכן את ההוראה האמורה. מכל מקום, אין בכוחו של פסק
20 דין זה של בית המשפט המחוזי, לגבור על הלכת קיסר הנדסה של בית המשפט העליון.

21
22 זאת ועוד, בענין סומך עצמו נפסק גם כי:

23
24 "אך קיימים גם טעמים טובים לדחות את העתירה בשל השיהוי שדבק בה. ראשית, מקום
25 שהדין קובע גבולות של זמן לשם ייזום הליך, מן הראוי להקפיד על קיום לוח הזמנים. את
26 הדין יש לכבד. ... ניצול זה של אפשרויות דיוניות הוא כמובן מותר, אך ראוי שייעשה על פי
27 כללי הדין ובהם כללי שירת לוחות זמנים מחייבים."

28
29 16. עם כל ההערכה לפעילותה הציבורית של העותרת, אין היא נהנית מזכויות ייתר דיוניות
30 לעומת בעלי דין אחרים, הנדרשים אף הם להגיש עתירות בתוך פרק הזמן הקבוע בתקנות,
31 ולכל הפחות, נדרשים לבקש הארכת מועד להגשת העתירה אם אינם מסוגלים להגישה במועד
32 הקבוע בתקנות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-10-26599 חופש המידע ע"ר נ' ההתאחדות לכדורגל בישראל

17. משכך, דין העתירה להדחות על הסף מחמת האיחור בהגשתה.
18. בבחינת למעלה מהצורך בחנתי גם את נימוקי העתירה לגופו של ענין, ולא מצאתי בהם ממש.
19. חלק מהמידע המבוקש על ידי העותרת כלל איננו מצוי ברשותה של ההתאחדות (חוזה העסקה של היירו וחלופת מכתבים בעניינינו). משכך, דין העתירה להדחות בנוגע למידע זה (ראה ס' 8(3) לחוק).
20. חלק אחר של המידע התבקש לראשונה במסגרת העתירה (חוזה העסקה של מאמן הנבחרת), ומשכך העתירה בנוגע למידע זה מקדימה את זמנה, וראשית צריכה היתה העותרת לבקש את המידע האמור מידי ההתאחדות בטרם הגישה את העתירה:
- "כשם שבית המשפט עשוי לדחות עתירה מאוחרת, כך הוא עשוי לדחות עתירה מוקדמת, כלומר, עתירה שהוגשה לפני שהרשות המוסמכת לכך קיבלה החלטה לגוף העניין."**
- (בג"ץ 2285/93 אוסני נחום נ' גיורא לב, ראש עיריית פתח-תקווה, פ"ד מח(5) 630 (1994)).
21. עיקר המידע המבוקש- פרוטוקולים של ישיבות ועדת האיתור של ההתאחדות- בא בגדרו של ס' 9(ב)(4) לחוק, הקובע כי רשות ציבורית אינה חייבת למסור מידע שהוא:
- "מידע בדבר דיונים פנימיים, תרשומות של התייעצויות פנימיות בין עובדי רשויות ציבוריות, חבריהן או יועציהן, או של דברים שנאמרו במסגרת תחקיר פנימי, וכן חוות דעת, טיוטה, עצה או המלצה, שניתנו לצורך קבלת החלטה, למעט התייעצויות הקבועות בדין;"**
- טעמו של הכלל האמור הוא הרצון לאפשר למי שמשותף בדיון פנימי, להתבטא בחופשיות בנושאים המועלים לדיון, מבלי לחשוש שהדברים שנאמרו בחדרי חדרים, ימצאו את דרכם אל מחוץ לחדר הדיונים. עמד על כך בית המשפט העליון בעע"מ 3300/11 מדינת ישראל - משרד הביטחון נ' גישה - מרכז לשמירה על הזכות לנוע (פורסם בנבו, 05.09.2012) (להלן: **"ענין גישה"**):
- "הסייג המעוגן בסעיף 9(ב)(4) לחוק משקף הכרה של המחוקק בכך שחשיפת תוכנו של דיון פנימי, עלולה להכביד על המשתתפים בו להתבטא בפתיחות ובחופשיות, ללא משוא פנים וללא מורא בעניינים הטעונים החלטה. החשש של חברי פורום פנימי כי השיח והשיג**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-10-26599 חופש המידע ע"ר נ' ההתאחדות לכדורגל בישראל

1 ביניהם עשוי להיחשף עלול להניא אותם מלהעלות רעיונות ומלבחון דרכי פעולה
2 אלטרנטיביות, וכפועל יוצא, עלול גם "לשבש את התפקוד התקין של הרשות הציבורית או
3 את יכולתה לבצע את תפקידיה" כאמור בסייג של סעיף 9(ב)(1) לחוק "... (כב' השופט י'
4 עמית).

5
6 ואילו כב' השופטת א' חיות הוסיפה וציינה באותו ענין :

7
8 "אכן, הזכות לקבלת מידע אינה מוחלטת ובמקרים מתאימים עליה לסגת מפני זכויות
9 אחרות הראויות להגנה כגון הזכות לפרטיות, לכבוד, לקניין ולשם טוב, או מפני אינטרסים
10 ציבוריים חשובים כגון ביטחון המדינה, יחסי החוץ שלה ותפקודה התקין של הרשות
11 הציבורית (ראו: עע"ם 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ' הוצאת עיתון הארץ, פ"ד ס(4)
12 217, 235 (2006) (להלן: עניין המל"ג); עע"ם 6013/04 מדינת ישראל - משרד התחבורה נ'
13 חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד ס(4) 60 (2006) (להלן: עניין משרד התחבורה)).
14 סעיף 9(ב)(4) מבטא את אחד האינטרסים הציבוריים מפניהם נסוגה הזכות לקבלת מידע.
15 בבסיסו ניצב הרצון למנוע את יצירתו של "אפקט מצנן" (Chilling effect), דהיינו, רתיעה
16 של חברי הרשות הציבורית ועובדיה מקיום דיאלוג פתוח וגלוי בשל חשש כי דברים
17 שייאמרו על ידם בדיונים פנימיים או בחוות דעת פנימיות ייחשפו לעין כול. התכלית
18 המרכזית שביסוד הסעיף היא, אפוא, הגנה על איכות החלטותיהן של רשויות הציבור ועל
19 האפקטיביות של תהליך קבלתן ..."

20
21 דברים אלה יפים לעניננו. ועדת האיתור מטעם ההתאחדות בחנה את מועמדותם של מאמנים
22 שונים בטרם בחרה במאמן אלישע לוי לתפקיד מאמן הנבחרת. יש להניח כי במסגרת אותם
23 דיונים נבחנו היבטים חיוביים ושלייליים בנוגע לכל אחד מן המועמדים. חברי ועדת האיתור
24 חשו עצמם חופשיים להתבטא באופן גלוי, מבלי לחשוש שהדברים שנאמרו על ידם במסגרת
25 דיונים סגורים של הוועדה, ייחשפו ברבות הימים לעיני כל. קבלת העתירה עלולה איפוא
26 ליצור את אותו "אפקט מצנן" ובלתי רצוי, בדיונים של ועדת האיתור במקרים דומים בעתיד.

27
28 22. העותרת טענה כי סירובה של ההתאחדות למסור את המידע המבוקש אינו עולה בקנה אחד
29 עם המבחן הדו- שלבי שהתווה בית המשפט העליון בענין גישה, קרי, לדידה, גם אם מדובר
30 במידע החוסה תחת כנפיו של ס' 9(ב)(4) לחוק, עדיין שומה היה על ההתאחדות לבחון האם
31 אי הגילוי עולה בקנה אחד עם תכליתו של הסייג, לרבות השיקולים המפורטים בס' 10 לחוק.

32
33 גם דינה של טענה זו להדחות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-10-26599 חופש המידע ע"ר נ' ההתאחדות לכדורגל בישראל

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

ס' 10 לחוק קובע:

"בבואה לשקול סירוב למסור מידע לפי חוק זה, מכוח הוראות סעיפים 8 ו-9, תיתן הרשות הציבורית דעתה, בין היתר, לענינו של המבקש במידע, אם ציין זאת בבקשתו, וכן לענין הציבורי שבגילוי המידע מטעמים של שמירה על בריאות הציבור או בטיחותו, או שמירה על איכות הסביבה."

משמע, גם כאשר מדובר במידע שחל עליו הסייג של ס' 9(ב) לחוק, שומה עדיין על הרשות הציבורית ליתן דעתה, בין היתר, על שני היבטים. ההיבט הראשון הוא ענינו של המבקש במידע, אם ציין זאת בבקשתו, על מנת להחליט שמא עניין אישי זה גובר על האינטרס שיש באי גילוי של המידע. ההיבט השני הוא האם יש ענין ציבורי בגילוי המידע מטעמים של בריאות הציבור, בטיחותו, ואיכות הסביבה.

דא עקא, בכל הנוגע להיבט הראשון, עיון במכתבי הדרישה של העותרת אל ההתאחדות מגלה כי העותרת כלל לא טרחה להסביר מהו הענין המיוחד שיש לה בקבלת המידע המסויים, גם לאחר שדרישתה סורבה לראשונה. ממילא אין היא יכולה להלין על ההתאחדות על שזו החילה את הוראת ס' 9(ב) לחוק על המידע המבוקש, ולא מצאה להחריגו ממנה בשל ענין אישי שיש לעותרת בקבלת המידע, שטיבו וטעמו לא הוסבר על ידה. אין די במסירת ההסבר לראשונה במסגרת העתירה, שכן בדרך זו מנעה העותרת במו ידיה מן ההתאחדות את האפשרות לבחון את טיעוניה בטרם סירבה למסור את המידע המבוקש.

בכל הנוגע להיבט השני, אין חולק כי המידע המבוקש אינו נוגע לשמירה על בריאות הציבור או בטיחותו, וגם איננו נוגע לשמירה על איכות הסביבה.

23. משכך, גם לגופו של ענין אין למצוא פגם בסרובה של ההתאחדות למסור לעותרת את המידע המבוקש.

24. סוף דבר, מכל הטעמים שפורטו לעיל, העתירה נדחית.

25. העותרת תישא בהוצאות ההתאחדות בסכום של 7,500 ₪.

26. המזכירות תשלח את פסק הדין לצדדים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 16-10-26599 חופש המידע ע"ר נ' ההתאחדות לכדורגל בישראל

1

2

3

4

5

6

7

8

ניתן היום, כ"א כסלו תשע"ז, 21 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.

חגי ברנר, שופט

9

10

11

12